

تملّقی که به مذاق شاه خوش آمد

۱۰ مرداد ۱۴۰۰ ساعت ۲۰:۱۴

محافل غربی از آنجا که شاه را متحد استرژیک خود می‌دانستند، در مواقعی به تملق و ستایش اغراق‌آمیز از او نیز می‌پرداختند. گاهی نیز این مقامات از این تملقات به دنبال گرفتن امتیازاتی شخصی و اقتصادی در داخل ایران بودند.

محافل غربی از آنجا که شاه را متحد استرژیک خود می‌دانستند، در مواقعی به تملق و ستایش اغراق‌آمیز از او نیز می‌پرداختند. گاهی نیز این مقامات از این تملقات به دنبال گرفتن امتیازاتی شخصی و اقتصادی در داخل ایران بودند. کاملاً مشخص است که شاه نیز بنا به روحیات دیکتاتورمآبانه و ضعیف خود از این وضعیت استقبال می‌کرد. او بسیاری از این اغراق‌ها را به منزله واقعیات سیاسی می‌دید:

«گفتگوهایم را با مولائی عبدالله گزارش دادم. شاه اظهار داشت "آقائی که کوس رسوایی‌اش از ملک حسن هم پیشی گرفته. با وجود این به او بگویند امشب با من شام بخورد." بعد درباره میهمانی شام ولیعهد (بحرین) سؤال کرد. بدمستی نخست‌وزیر و رفتار ناشایسته‌اش را بدون اینکه وارد جزئیات بشوم تعریف کردم. ضمناً اظهارات سفیر آمریکا به خودم را، که در ستایش از شاه افراط کرده بود و حتی اظهار داشته بود که شاه باید سرمشقی در نحوه حکومت برای ولیعهد بحرین و سلطان قابوس پادشاه عمان و در واقع همه حکام امارات باشد، برای او بازگو کردم. شاه پرسید، "کجای این تملق است؟" باید بگویم این واکنش مرا غافلگیر کرد. شاه ادامه داد که "دیروز اعضای دانشکده ستاد آمریکا دقیقاً همین حرف را به من زدند؛ سفیر هم آنجا بود و همه حرف‌ها را شنید.»

منبع: اسدالله علم، گفت‌وگوهای من با شاه، زیر نظر عبدالرضا هوشنگ مهدوی، ج ۲، تهران، انتشارات مازیار- معین، ۱۳۷۱، ص

۴۵۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۴۴۷/آمد-خوش-شاه-مذاق-تملّقی>